

[Peter Jørgensen.]

lig tilslutning til mine synspunkter også blandt de partiets repræsentanter, der stærkest taler om besparelser. Der er da også fra den side ved adskillige lejligheder givet stærkt udtryk for, at en løsning af disse problemer må findes indenfor et rimeligt åremål.

Der er fra plejernes side ved sindssygehospitalet i Risskov gjort opmærksom på, at man dér har opført nogle nye lægeboliger, indrettet i det gamle sygehjem „Krathuset“. Disse boliger har formodentlig ikke været billige, men de har været nødvendige, og jeg billiger fuldtud opførelsen. Men hvorfor inddrager man, når man bygger lægeboliger, de boliger, som plejerne tidligere har haft, og henviser dem til de dyre boliger udenfor hospitalets område? Plejerne føler det som en urimelig forskelsbehandling, og jeg beder den højtærede indenrigsminister undersøge dette forhold nærmere.

Jeg er på det rene med, at de spørgsmål, jeg her har rejst, vil stille krav om adskillige millioner kroner, og jeg vil formodentlig blive mødt med udtalelser om, at det ikke lader sig gøre i den foreliggende situation at opfylde disse ønsker. Jeg har imidlertid den opfattelse, som jeg indledningsvis gav udtryk for, at der kan spares forkert, og jeg henstiller, at man undersøger mulighederne for at spare på mindre vigtige områder end de her nævnte.

Lynnerup-Nielsen: Jeg vil gerne ved denne lejlighed rette en henvendelse til økonomi- og arbejdsministeren om, at der ikke fremover stoppes for de beskæftigelsesarbejder, som bl. a. sidste sommer var standset i tre måneder. Et sådant arbejdsstop virker ikke blot uheldigt, men også helt uforståeligt for alle de arbejdsløse, der efter en lang ledighedsperiode endelig har opnået at blive henvist til et eller andet beskæftigelsesarbejde, som er igangsat af kommunerne, men som så pludselig standses i sommerens bedste tid, de tre måneder juni, juli og august. Det er nemlig ofte arbejdsløse, der har en meget, meget lang arbejdsløshedsperiode bag sig, mange af dem har udtømt understøttelsesmulighederne i arbejdsløshedskassen, og hvad værre er: ledigheden har måske for en dels

vedkommende været af et sådant omfang, at de ikke engang er i stand til at præstere det antal arbejdsdage, som ifølge arbejdsløshedskassernes vedtægter er en betingelse for, at man overhovedet kan få udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse.

I mange tilfælde — jeg tror, jeg kan sige i de allerfleste tilfælde — går vejen for disse arbejdere, der bliver ramt af et stop i et beskæftigelsesarbejde, direkte tilbage til kontrolstedet, eller hvad der er endnu værre: til socialkontoret. Det er givet, at alle vil føle et sådant arbejdsstop som helt meningsløst og ubegrundet, al den stund der ikke kan anvises de pågældende andet arbejde, men de fortsat må friste tilværelsen som arbejdsløse i sommerens allerbedste måneder.

Jeg er klar over, at et sådant arbejdsstop søges begrundet i hensynet til landbruget, der netop i disse sommermåneder skulle have brug for arbejdskraft; men er en sådan begrundelse nu helt rigtig? Jeg tror det ikke, i hvert fald ikke under alle omstændigheder. Jeg tror, det er meget få steder, der i disse sommermåneder virkelig er mangel på arbejdskraft i landbruget; den omfattende mekanisering indenfor landbruget har i de senere år overflødiggjort et stort antal både af den løse og af den faste medhjælperstab ved landbruget — i så henseende taler de store ledighedstal i mange af vore landsbyer og stationsbyer også deres tydelige sprog — og under alle omstændigheder virker et sådant arbejdsstop meningsløst, hvor man ikke kan henvise en eneste af dem, der bliver ledige ved et sådant arbejdsstop, til landbrugsarbejde. Forøvrigt stoppes beskæftigelsesarbejderne, uanset om der er nok så mange arbejdsløse på kontrolstedet i den pågældende by.

Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede økonomi- og arbejdsminister, at dette rigoristiske arbejdsstop fra sidste sommer ikke følges op i sommeren 1956. Ingen vil kunne forstå et sådant arbejdsstop, når der vitterligt ikke er brug for den forhåndenværende arbejdskraft, det være sig indenfor landbrug eller ved andet arbejde. Det må forekomme enhver langvarigt arbejdsløs ganske fornuftstridigt, at han på den måde fratages arbejde, uden at der gives ham mulighed for at